

प्रवेश सं०

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

नम लिंशच्छोकीभाष्यम्

13895

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-२३

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

32

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

15

आकारः १०, ३, ४४.२.

लिपिः दे. ना.

आधारः

आ.

वि० विवरणम् ५.

h. १७०२

आ. ८९६२

पी० एस० यू० पी०—७७ एस० सी० ई०—१६५१—५०.०००

॥ १ ॥

विभक्तं चेत्तत्तत्तु यथादिष्टं यथावत्प्रज्ञेन सुतः ॥
 ज्वेष्टुं वा श्वेष्टुं वा भागेन सुर्वे वा स्यात्समादि-
 नः ॥ अथैतत्तु यत्तुः पुत्रादिभ्यः नेनुर्धनं स्यात्
 गौतमेनादिः ॥ अथैतत्तु यत्तुः पुत्रादिभ्यः नेनुर्धनं स्यात्
 एवेति पादः ॥ यत्तुः पुत्रादिभ्यः नेनुर्धनं स्यात्
 रात्रः ॥ नदत्तं स्त्रीष्वन्त्यस्य मन्त्रावाश्चक्रे नवा
 दत्तं स्त्रीष्वन्त्यस्य मन्त्रावाश्चक्रे नवा
 वधाता वलां कृः पारभाटं च गृहे च कारेभ्यः ॥
 विभक्तं चेत्तत्तु यथादिष्टं यथावत्प्रज्ञेन सुतः ॥
 अथैतत्तु यत्तुः पुत्रादिभ्यः नेनुर्धनं स्यात्
 नोद विदुः ॥ नोद विदुः ॥ नोद विदुः ॥
 नप्याचरे ननु हतिव्यज्जानेन प्रमानेन हि वा
 हर्जं वा श्रौतं वा योपकृतं वा ॥ नोद विदुः ॥
 नविदुः ॥ नविदुः ॥ नविदुः ॥

विश्वनाथमुकेश

३

अष्टांतिस्मृतिसिंध्या ॥
 गायत्रीं सुस्तु कउचाय ॥
 सूर्याय श्रीगणेशाय नमः ॥

प्राणायामविनियोगः

निर्वाणेश्वरकोश

विभाजयेपि तावद्यदि शुभादिभजेन सुभाजे
 मेषे वा शुभाभागे नुवावे वा लुप्तमोदि
 नः। मेषे वा पितुः पुत्रावे भजेन शुभं नृप
 गोत्रमेनापि ऊर्ध्वं पितुः पुत्रावे भजेन शुभं
 रविमेषे वा पितुः पुत्रावे भजेन शुभं
 रावः॥ नृपते स्त्रीया नृपसंभवावच्छेदे जथा
 दत्तै स्त्रीयाने अत्रै रं वक्ष्यति दत्तै रं प्रवृत्तये
 यथाहा वे लोपुः पारभाटं वाहे नृपते भजेन
 विभजेन रं लोपुः पितुः पुत्रावे भजेन शुभं
 भुजो नृपते सत्यप्रयविषमो विभागे शास्त्रे वृत्तमादि
 नोद विदुः नृपते नृपः सत्यं नृपे विदुः धर्म
 सप्या नृपे नृपते विदुः धर्म नृपते विदुः धर्म
 हाजं वा ओजि वा योपुः पितुः पुत्रावे भजेन
 नृपते वृत्तं नृपते नृपते

यनाय शुकरं

प्र

अष्टाविंशति संख्या ॥ प्राणायाम विवर्ति

भायत्री मस्तक उचाय ॥
 सूर्यार्ध आभिवेद्येत

त्रिंशत् श्लोकी भाष्यं पत्रे २३

॥॥॥ नमः श्रीगणेशाय ॥ ॥ षण्मासाभ्यन्तरे सुखपुरुषनिहिते गर्भे मातृविनेष्टे माता तन्मास संख्या समादि
नमस्तुतिः स्नानशुद्धाः सपिंडाः ॥ अंत्ये मासद्वये त्रिदिनमशुचयोऽतः परं सति वक्ष्यामि उर्वर्यस्य उल्लेख
यसि तदपि यत्प्रोक्तं तत्रिंशद्वयमात्रं ॥ १ ॥ नवागणे श्वरं दवं शारदां गुरुमात्मनः ॥ आशौचसंयद्द्विंशद्वा कृत्वा रं
कराम्यदे ॥ तत्र स्नातकं ममुञ्ज्य लोकां कृत्वा सिद्धं कममनुसरन् गर्भे विपत्तिनिमित्तं शौचकमेण शौचं प्रतिपा
दयति ॥ षण्मासति ॥ अस्यायमन्वयः ॥ षण्मासाभ्यन्तरे सुखपुरुषनिहिते गर्भे मातृविनेष्टे माता तन्मास संख्या समादि
नमस्तुतिः गर्भे मातृविनेष्टे माता तन्मास संख्या समादि नमस्तुतिः गर्भे मातृविनेष्टे माता तन्मास संख्या समादि नमस्तुतिः
गर्भधारणादारभ्य प्रत्येकं याया संख्या तया समादि नानियमि न काले तमिति समासः ॥ तथा वायमर्थः ॥
गर्भधारणमासमादि कृत्वा यन्मासाभ्यन्तरे गर्भे विनष्टे तन्मास संख्या समादि नानिति अत्र यद्य
प्यविशेषेण कृतं तथापि वक्तव्यं मासमारभ्य षण्मासपर्यंतं द्रष्टव्यं ॥ आद्यो मासत्रयत्वं विशिष्टं षण्मास

रात्रामवमातः ॥ सपिंडानां उवाच शौचं तथा विमरीतिः ॥ गर्भे स्तुत्यां यथा मासमचारं कृतं त्रयइति अत्रि
र आद्य मासत्रये उत्तमं ब्राह्मणजातित्रयादिव सा आशौचदेतवः स्थुः ॥ मासत्रये अहमिति गौतमोक्तेः ॥
स्मृत्यं तारपि स्नात्वा उवाच श्वरं दवं शारदां गुरुमात्मनः ॥ अंत्ये मासद्वये त्रिदिनमशुचयोऽतः परं सति वक्ष्यामि उर्वर्यस्य उल्लेख
स्नानशुद्धाः सपिंडा इति सपिंडाः सप्तमपुरुषावसानास्नानेन शुद्धाः स्थुः सद्यः शौचं सपिंडानां गर्भस्थपत
नसतीति स्मरणात् ॥ एवं सपिंडानां वक्तव्यं मासादित्रये विशेषेण सद्यः शौचे प्राप्ते पंचमषष्ठ्या विशिष्ट
माह ॥ अंत्यइति षण्मासा नां मध्ये यदंत्यं मासद्वये पंचमषष्ठ्या रं तत्र सपिंडास्त्रिदिनमशुचयः स्फुरि
तिसंबंधः ॥ यातमा उच्येया मासं पित्रादीनां दिनत्रयमिति स्मृतं ॥ अत्र यातः पंचमषष्ठ्या रिति वचना
त् ॥ यातः शब्दः पंचमषष्ठ्यमासोपलक्षणपरः ॥ अतः षण्मासाहर्द्धं सप्तमाष्टममासायाः सति वक्ष्या
त् आशौचमिति शेषः ॥ सतिः प्रसवो जननं तत्रावति स्तुतिवत् प्रसवनिमित्तं दशाहं नान्यनिमित्तमिति

१ व

तियावत्। स्वातर्देशादाशोचनिमित्तता। दशादंशावमात्रोवसपिंडेषुविधीयते। जनान्येवमेवस्या
 त्रियुणश्चद्विमिहतामिति मन्त्रकाप्रसिद्धाः। तथा वस्तुतिः। षण्मासाभ्यन्तरयावज्जन्मैवावोर्नवेद्य
 हापदामाससांमेस्वासादिवसिः शुद्धिरिष्याता। अतज्जन्मैवजात्कृत्तासांमाशोचमिष्यतइति। त
 यादारीतापि। जातमात्रमृतमृतजातवासपिंडानां दशाहमिति एतस्यैव उर्वर्णसाधारणता
 माह। चाउर्वर्णस्य उल्यमिति। एतदाशौचं वउल्यं वल्यं नो उल्यं साधारणं नवति। नात्र कश्चन वल्य
 लातो विशेषः। ननु वल्यमिदं मेव उल्यं यो वस्तुविशेषोपरतिनिमित्तमपीत्यादवयसीति। यद्वयोविशे
 षापरतिनिमित्ताशौचं वल्यं विशेषोपादानराहित्येन विहितं तदपि चाउर्वर्णस्य उल्यं नवति। तदुक्तं व्या
 घ्रपादमुनिना। उल्यं वयसि सर्वेषामतिक्ता। ततश्चैववति। अत्र स्वयं कृष्णनिहित इत्यनेन परकृष्णनिहि
 तजननी चतिरिक्तानामाशौचावाधानिवः॥ इदानीं प्रवर्णस्य वनिमित्ताशौचं द्वितीयद्वयेनाहजन्मतिक्ता॥

२

जन्माशौचोत्तरालेयदि शिशुनशनं नालवृद्धाईकालेनिः प्राणानिः यतेद्वा जननजनितमाशौचमस्त्वैव जन्म। प्राङ्म
 मिहदनात्रे त्रिधनमुपगतस्तत्रादौ वयुद्धिः सर्वेषां स्मृतिरुक्त्या स्मिहवसकलकंप्रेतशुद्धिस्तु सद्यः॥ २॥ जन्माशौचो
 तराले जन्माशौचमाध्यानालवृद्धाईकालनालाहृदनादनंतरं यदि शाशानेश नमुपरमः स्यात् वाऽथवा निः प्राणः
 प्राणरहितानिः यातन्निगीकृत्य दो जननजनितं जन्मनिमित्तमाशौचं जन्मप्रवर्णमास्त्वैव न शावशौचं न जननाशौ
 चनिवृत्तिः किं जन्माशौचं नैव शिशुपरमनिमित्ताशौचनिवृत्तिरिति भावः। तदुक्तं बृहन्मनुना। दशादाभ्यन्तरे
 बाले प्रमीततस्य बांधविः। शावाशौचं न कर्तव्यं स्यात्। शावविधीयतइति। यदि वैज्जनानंतरं नालवृद्धनात्या
 कृन्धिधनमुपगतस्तर्हि सर्वेषां पित्रादीनां च देहे वयुद्धिः स्यादिति शेषः। इह च विषये स्मृतिरुक्त्या माउल्य
 सकलकं संप्रलं दशाहं प्रसवनिमित्तं स्यात्। शावयुद्धिस्तु सद्यः प्रसवनिमित्तमेव नवति। तनं शावमिति भावः। जी न २
 वनजातो यदि मृतो मृतस्तत्तद्वैव। स्तवकंसकलं माउपित्रादीनां विराजकमिति। यावच्च छिद्यते नालं तावच्चा

न २

धौ उशिष्ठमरणेऽति कांता शौचमेतन्न भवतीति भावः । तदुक्तं व्याख्यादमुनिना । उपनीत उविषमं नस्मिन्ने
 वा तिका लज्जमिति । अत्र न द्वेष्टे संज्ञा न निरुज्ज न नीसा दराणां दशा दं यद्वा स्पृश्यत्वमवाधिकमिदं
 विषयशिवकं उचिरात्रं । स्त्रीषु स्नानेन शुद्धा त्रिपुरुषविषयज्ञातिराक्षार कालादवोग्वाग्दानात्
 ज्ञातिनिरुपयमना इदं गोत्रं स्वकं च ॥ ४॥ अथ च उच्यते । तत्राद्यार्दपेयस्यायमर्थः । जन्मनज्ज्ञेयं नृणां
 ह्यत्र अर्द्धवर्षे असंज्ञा गतसंज्ञा मृत इति यावत् । ज निरुः पिता ज ननी माता सो दरा ज्ञातरस्तयो द
 शा दमा शौचमिष्यतः पक्षः । ग नीस्त्वपेते मा उर्देशा दं जात उभायाः ज्ञातनाम्निसो दराणां मिति पेंग्य
 वचनात् । पक्षांतरमाह यद्वेति ॥ अथ वा पित्रादित्रयस्य त्रिरात्रा शौचे स्पृश्यत्वमेवाधिकं । तत्र यद्वेत्तुं कं
 क्रमानुधिक्कादित्वलक्षणं विरात्रं सपिंडैः सदसमानमिति भावः । एतच्च पक्षद्वयं विरात्रं दशरात्रं वा शा ४
 वमाशौचमिष्यता । ज न द्वि वर्षा दुर्भयोः स्तुतकं मा उर वहीत्येतद्व्याख्यानं समाप्य विज्ञानेश्वराचार्यैः स्प
 ष्टीकृतं । अथ स्त्रीषु वयो वस्त्रा विशिष्यादा शौचविशिष्य भाविः क रान्क वरादि न स्त्री धिति । नाम कर

ए इहं क्षौर कालादवोग्वावक्षार कालं मृता सुस्त्रीषु कन्यासु त्रिपुरुषविषये यावत् त्रिपुरुषेयो ज्ञातिः स स्ना
 नमात्रेण शुद्धेत् । अत्र त्रिपुरुषविषय इत्यनेन कन्यानां सापिंडं त्रिपुरुषं । अप्रज्ञानो उस्त्रीणां त्रिपुरुषी वि
 ज्ञायत इति वसिष्ठाकमभिमतं । एतच्च सद्यः शौचं अत्र उच्यते । अत्र कन्यायां सद्यः शौचं विधीयत इत्या पस्त्र
 त्वा कं ज्ञेयं । बुडा करणा दनं तरं वाग्दानादवोग्वा एका दे न ज्ञातिः शुद्धे दिति प्रवेण संबंधः । अदस्तु द
 त्त कन्यासु बालेषु च विशेष न मिति स्मरणं । त्रि निरुपयमनात् । वाग्दाना इह मृपयमना द्वि बाहादवोक्त
 भर्तुः परिणतः गोत्रं स्वकं वपि उ गोत्रं त्रिभिर्दिनेः शुद्धेत् । इयं च शु स्त्रीणां मसंस्कृतानां उच्यते । वि ५
 ति बांधवाः । यथा क्तेनैकं ल्येन शुद्धं ति उ सना भय इति मन्त्रका वदितव्या । एवं च उर्द्ध्वसाधारणी शुद्धि
 क्ता वर्षविशेषेण दशादा शौचापवादं यं च मृते नृणां देना ह जन्म नीति । जन्मन्यापतमृत्या वपि व
 दशनिशा द्वादशादानि पक्षमा संवर्णः क्रमेण शुचय उचितं नृत्तमृदजा निस्तुपक्षं । वान प्रास्थयति
 । वा परममति उल्लो जयं डा क वा जवः स्याद्या विज्ञा निष्यु मृतवति यदि नं युद्ध विद्ध उ सद्यः ॥ ५॥ जन्म

व ४
 काले

२६४

निज न नाशिवे उपेतः उपनीतः ज्ञतोपवीतसंस्कारः उपेत एव उपेतः नस्य मृत्यो उपनीतादिमरणे
 वजास्रणाश्च शो वल्गः क्रमेण दशनिशादिकालमशु वयः स्युः। ब्राह्मणे दशाहं। क्षत्रियाद्वा दशाहं।
 वैश्यः पक्षं पंचदशाहं। शूद्रो मासं पक्षद्वयमिति क्रमः। अवितर्जनुयाकेय इति जे शुश्रूषादिविहितं क
 मां च श्वानशीलः शूद्रः पक्षं पंचदशरात्रामवाशु विनड मासं। कनस्य द्वादशाहानि विशः पंचदशिव
 उा विंशदिनानि शूद्रस्य तदर्थं न्यायवर्तिन इति वचनात्। इदानीमुक्तं राक्षसं कलसंबंधिपुरुषविशे
 षापरामदश द्वादशाशो चापवादमाहवानप्रच्छेद इति। कनजे स्ववंश्ये वा वानप्रच्छेदतीयाश्रमि
 ण्येतौ च वत्तथाश्रमाणां पंडाकृत्ती। ब्रह्मचर्यमति उपरंते आजवः स्नानमात्रं शुद्धिकारणमितियाव
 त्। योषिजो विप्रयज्ञैतद्वेदेण्यसुतवतिदिनमहोरात्रमात्रौ च। युद्धविदेसाहो घुहहानुसंघः स्ना ५
 नमात्रेण शूद्रिरिति प्रवर्ण संबंधः। युद्धघातनक्रांतोत्तरमृत्युत्तुदिनमेव शुद्धिदत्तः। ब्राह्मणाथ वि
 पन्नायायाचितो गायत्रिपिवा। आह वचह तानावा एकरात्रमाशौचक मिति स्मृतः। उद्यतिराह

विः शास्त्रैः कथं धर्महतस्य वासद्यः संतिष्ठतयः। स्यात् शौचमिति स्मृतिरिति मनुवचनात्। या एतदज्ञानमेवाशु
 द्दिनिमित्तमिति द्वे द्वे निमित्तमन्तो ज्ञानानंतरमुत्सर्गता दशाहं द्वादशाशौचं प्राप्नोति विदेशकालादिभेदेन तदप
 वादमाह शास्त्रे नीत इति स्पष्टं ज्ञेयम्। अ॥ शोवेती। तदशाहं त्वष्टति विषयं केषां कृतिमासात्रिरात्रं यज्ञिण्या षष्ठ
 मासादिनमिह नवमास्या ज्ञतः स्नानमात्रं। स्नानं देशान्तरं स्तुत्यपि विषये देशकालाविशेषात्वं स्वं मातुः स
 पत्यास्त्रिदिनमिदमतिक्रान्त्य शौचं समाप्ता। दशाहं शावात्रौ वेदशाहं त्वष्टति दशाहं दिक् अनीत अतिक्रान्ते
 दशदिनानंतरं ज्ञात इति यावत्। विषयक इति यस्मिन् देशे मृतिस्तत्रैव ज्ञात। विमासात्पादप्रथममासत्रये वि
 रात्रं। विमासानंतरं आषण्मासात्पण्मासं यावत्पक्षिणी प्रवोपरदिनान्यां युक्तरात्रिंशुद्धिनिमित्तं। षण्मासा
 इहं यावन्नवममासपर्यंतं दिनमहोरात्रं। ताना नवममासा इहं स्नानमात्रं स्यादिति संबंधः। दशांतरमृतिप्रव
 णा विंशयेण विमासादावुपि स्नानाभवेत्याह। स्नानं दशांतरं स्तु इति। मासत्रय विरात्रं स्यात्पण्मासं पक्षिणी
 तथा। अहस्तु नवमादवोर्गृहं स्नानं न शुद्धीतीति ह्रस्वसिष्ठवचनात्। दशांतरमृतं अक्रांती विविश्वानसे

यतो। मृतस्नानेन शुद्धं निगर्जन्मावर्गो विण इति स्मृत्यन्तराच्चादेशो नरलक्षणत्वादहमस्यति। महानघन्तरं यव
 गिरिवीच्यवधायकः। वावायव विनिर्घेतव नादशो नरमुच्यते। दशो नरं वदेत्युक्तमष्टिाया जनमायतं। बलावि
 शद्वदन्त्यन्यविशदन्त्येताव्येवेति। एतस्याप्यपवादमाह। अथ पिटविषय इति दशकाला विशषासवीद। श
 सर्वकालेव पित्रुमभिश्च मरणे सुता नोस्वस्वजातिविहितं दशाद्वादिक्कामव। पिटविषय इत्यत्र पिता वमाता
 वपितरिति विषयो यस्येति समासः। पितरौ चेन्मृतौ स्यातां इतरस्त्वोपि द्विषुत्रः। अत्रावदिनमारभ्य दशाह
 स्ततर्का भवेदिति वचनात्। अथ मातुर्विशेषमाह। मातुः सप्तम्यास्त्रिदिनमिति। अथ परमातरि मृतयां पु
 त्रस्यादशकालविशेषेण नवममासाहर्द्धविरात्रं। तदुक्तं। पिटपञ्चा मायतायां मातृवर्जं द्विजोत्तम। संवत्स
 रव्यतीत उत्रिरात्रमशुविनीवदिति। अत्रावशब्दहृदहणना तिकां तजननाशो चेन्मुद्दिनीवतिस्त्वपि
 तां तथात्वात्कं। नाशुद्धिः प्रसवाशौचेव्यतीतशुदिनं प्रपीतिदवलेन। एवदतिकां ताशौचे सर्ववर्षसाधा
 रणमित्याह इदमनिकां त्यजो वंसमानमिति। इदं अतिकांतिरतिक्रमः। तसंबंध्यशौचे च आशौचे तस

६

मानं सर्ववर्षसाधारणमित्यर्थः। जोषितकालेशेषः स्यादशेषेऽहमेव हि। सर्वेषां वसरेष्वर्षे प्रतेदत्तो दकं
 शुधिरिति वचनात्। उल्यवयसि सर्वेषामनिकांते तथैवेति व्याख्यादवचनाच्च। एवंस्वकुलोत्पन्नमृतं शौ
 चमुक्ताकालो नराश्रितानामपि मृतानामाशौचमाह सप्तमादि विनिर्घृतिः पित्रोरित्यादिभिः। क्क। पित्रोर्गोहस
 मृदा प्रसवमरणयोरेकरात्रविरात्रे स्यातां पित्रादिकानामथ पिटमरणे व्यूढपुत्र्यास्त्रिरात्रं धेनेष्वाचार्यमाना
 महदुद्दिष्टसुताश्रावियत्किं सयाज्यं स्तुत्नीयेषु विरात्रं चिदिवसमशुविः। सादकस्त्रुभयत्रा। १॥ पित्रोर्माता पित्रो
 र्गोहसमृदा प्रसवमरणयोः सम्यक्कृजडायाः परिणीतायाः ये प्रसवमरणे तायाः पित्रादिकानामेकरात्रविरात्रे
 स्यातां। यद्यपि दमातृगोहपरिणीते कन्या प्रसूता मृता वा भवति। तदा तस्याः पित्रादिकानां कमादेकरात्रविरा
 त्रे। प्रसवे एकरात्रं मरणे विरात्रमित्यर्थः। अत्र पित्रोर्गोह इत्यनेन भर्तृगोहे प्रसूताया मृताया वा पिटपञ्चाणां
 सार्वधामाशौचानां वा दर्शितः। तथा च विष्णुवचनं। संस्तुता सुस्त्रीषु नाशौचे पिटपञ्चे तत्प्रसवमरणे वा ति
 ट्ठागदस्यातां नादकरात्रं विरात्रं वदति। अथ पिटमरणे व्यूढपुत्र्यास्त्रिरात्रमित्यत्राथशाहनाधिकारो नस्त्व

चना। बृहस्पत्याः परिणीतकन्यायाः पित्रमरणे मातापित्रोर्मरणे विरात्रं। पित्रारुपमेस्त्रीणां मृतानां उद्धरणे वेत्तु
 विरात्रेण वशुद्धिः स्यादित्याह भगवान्यमइति वृद्धया रुक्म्या स्मरणेन। अतश्चाचार्यमातामहदुहितुसुताया
 त्रियत्रिंशया ज्यस्वस्त्रीयुषविरात्रं। उपनयनपूर्वकं। वदाध्यापक आचार्यः। एकशारवाध्ययनक्रमः। आनि
 यः। रुक्मिणी आध्ययवादि यद्गमैर्लत। स एव याज्यः यजमानसहितः। शेषाः प्रसिद्धाः। एतेषु मृतैषु विरात्रं
 सादकं स्वनयने निसमानोदकः सप्तपुरुषानंतरं सप्तपुरुषावसाने। स उपनयनजाता शोचन्मृता शोचन् वि ५
 दिवसमेवाशुचिरशुद्धः स्यात्। यथाहृहस्यतिः। अहं मातामहाचार्योऽपि। अत्रियश्च विनावदिति। प्रवेता
 श्चाश्रुतेव त्रिज्याज्ये च विरात्रेण विशुद्धातीति। वृद्धया रुक्म्या पिसंस्थितपक्षिणी रात्रिं दोदिवे न गिनी
 सुता संस्थिता उ विरात्रं स्यादबंधार्माद्यवस्थित इति। मनुष्ये। जन्मान्याकादकानां उ विरात्रां कुद्धिरि
 ष्यात्। शवस्य शोचिषु द्यति यद्वा रुद्रकदायिन इति। अथाष्टमं वृत्तं। पक्षिण्या शौचमिति। ठ। पक्षिण्या
 शोचन्मृत्विन्दुद्वि सुतसदाध्यायिवंधुवयोतवा सिध्दश्रुमित्रश्वसुरभगिनि कानागिनियप्रयाण।

मातामह्यां वपित्रोः स्वसरिवविरते मातुले मातुलान्यां वा। आसंज्यातिरवस्वविषयनृपतौ ग्रामनाथे च न
 ष्टा। रुक्मिणादयो नागिनयां ताः प्रसिद्धाः। तेषां। अथाणमृत्यावितिया वत् मातामह्यां वविरतायां। पि
 त्राः स्वसरिमातृस्वसरिपित्रस्वसरिवविरतायां। मातुलान्यां मातुलपत्न्यां वविरतायां। मातुलवविरते
 पक्षिणी आशिवा आशिवाकारणं। आश्यासाज्याविरिति। स्वविषयनृपतौ स्वादशाधिपति नष्टमृते।
 ग्रामनाथे च नष्टसंज्यातिरवक्कालः शुद्धिहेतुः। समानं ज्योतिरादित्यो नष्टं वायस्मिन् ससंज्यातिः। दिवा
 नाष्टया वस्वर्गदशने अशुद्धिने रुद्रदशनात् शुद्धिः। रात्रि नष्ट उरावसानपर्यंतं मवाशुद्धिः सूर्यद
 शनाकुद्धिरित्यर्थः। अत्रायं सर्ववृत्ते विरात्रमुक्तं तेषां पुनः पक्षिणी कथनादशकालादि। नृदता व्यव
 स्थापनीया। एतस्य पक्षिण्याभिधानस्य श्वसुरयोश्च भगिन्यां मातुलान्यां च मातुलापित्रोः स्वसरितद्वयप
 क्षिणी
 कर्पयन्ति शमिति। तथा मातुलश्वसुरमिव श्वसुरैर्युवैर्गना सुव। आशिवा पक्षिणी रात्रि मृ
 ता मातामह्यादी तिनथा वपक्षिणी मसपिंडाया नि संबंध सदाध्यायिनि। वत्यादिवचना निमृत्वा सज्या

तिरावत्यस्यैतेराजनि सज्जोतिर्यस्यस्याद्विषये स्थित इति मनुवचनं मूलं। ग्रामेश्वरे कलपतौ श्रोत्रिये
 वातपत्तिनि। शिष्ये पंचत्वापत्तिशुद्धिर्नक्षत्रदर्शनात्। इति दृष्ट्या कृत्वत्वावचनं मूलं। अथ नवमवृत्तं
 शिष्येति॥८॥ शिष्यायाध्यायबंधुत्रयगुरुतनयाचार्यभार्यासगोत्रान्नृत्तानां श्रोत्रियेषु स्वगृहपत्यमृति
 माञ्जालविकरात्रं। रात्रिं सवत्सवारिण्युत्तरयमपि स्वल्पसंबंधयुक्ते स्नानं वा सोयुतं स्यादिति दमपिसक
 तं सर्ववाङ्मयुत्तलं॥९॥ एकादशाध्यायकउपाध्यायः। अत्र खानां गणवत्का। सगोत्रश्च त्रुदंशपुरुषानं
 तं रसज्ञपुरुषावसानः। इतरस्यष्टं। इतरसु शिष्यादिषु प्रमीतसु एकरात्रमहोरात्रमात्रौ चामिति शेषः।
 तथा च चगृहपरमृतिमात्रेणैकरात्रं। तथा सवत्सवारिण्येविकरात्रं। एकाचार्योपनीतः सवत्सवारी।
 गुर्वीतवास्यत्तानां श्रोत्रियेषु मृतेषु चेतिया कृत्वत्वा स्मरणत्। बंधुत्रययद्देनात्मबंधवः पिष्ट ८
 त्वाधावा मातृबंधवश्चापगृह्यात। विज्ञानेश्वराचार्ये व्याख्यातवान्। विरात्रमाहुः रात्रौ चमात्रा
 यं संस्थितसतीति तस्य पुत्रपत्न्यावदिवा रात्रिमिति स्थिति रिति मनुस्मरणत्वात् न च दामाकादका

नां उगात्रजानामहः मृतमिति जावातिवचनात्। अस्य पिंडेषु स्वावश्मनि मृतेष्वेकरात्रमिति विष्णुस्म
 रणात्। अत्रायं पुनर्यद्देनां तेषामसन्निधानादिना च वस्त्रादृष्ट्या। श्रोत्रियस्य समानग्रामीणास्य
 निवारयेयं। एकादं सवत्सवारिणिसमानग्रामीणश्चित्वाश्च लायनवचनात्। अथ उक्तयमपि स्वल्प
 संबंधयुक्ते स्नानं वा सोयुतं स्यादित्यत्र अथ शब्दे धिकारांतरस्त्वर्थः। कथं मपि कनापि प्रकारेण
 स्वल्पनापि संबंधनसंबंधिनिमगिन्यादौ संस्थितस्नानं वा सोयुतं सवितं स्नानं शुद्धे स्यात्। नान्यदि
 त्वर्थः। ननु कंया कृत्वत्वा मुनिना। न गिन्या संस्क्रताया उत्रा तथपि व संस्क्रते। मित्रजा मातरि चैते दि
 दि। न गिनी सुते। शालाकतनुतयैव सद्यः स्नाननशुद्धातीति। इदमप्युक्तं सकलमाशौचं सर्ववर्ष
 सुत्तलं साधारणमिति स्यष्टं। इदानीं मात्रोपमये आशौचांतरसन्निपातनत्रिंशदंशमवृत्तेनाह
 वद्वाशौचस्येति॥८॥ वद्वाशौचस्य मध्ये त्वपरमपिसंस्वल्पकं वा सजातिष्वेते जातं तं वायदि भवति न
 दाहवशात्तस्य शुद्धिः। द्वाभ्यां नडात्रिंशत्त्रिंशत्परदिन्यामिनीया मात्रा त्वनिवाशौचनपि च पिष्ट

विशतिः पुत्रस्तु ॥ १॥ सर्वमिदमाशौचं यथाशौचं तर्ह्यप्यविदितं ज्ञातं भवति न दात्रोषमावेण ददाहम
 ध्यायत्यवशिष्टदिनानि तावमाचरणश्राद्धं च ज्ञानदिनादारभ्य त्वर्थः ॥ एवं विदितानां धात्रो वपि दुष्टं ह्यंशो
 धितकालत्रयः स्यादित्याशु वत्स्य अमरणात् दाहादाहादिनां दमाशौचं आहिताग्नौ सांख्यिकमृते द
 दाहानुदाहदियसात्तादशदिने क्रययोगानपुनमरणदिवसतः ॥ अथ च अनाहिताग्नौ अमरणदिवसतः क
 यो ननु दाहदिवसतः ॥ अथ गमि मन्त्रोक्तं ॥ सागः संस्कारकर्मणः श्रद्धिः संलयने दाहानुदाहसु यथाति
 यीत्यंगिरावचनात् ॥ आशौचं तयज्ञत्वाश्रयित्वं भवति न दाहसर्गमावेति ॥ हस्तं आशौचे रासेन सवस्त्रं यथा
 नवानमथारनात् ॥ दाहदिवसतः ततो न दाहकत्वाधिकारः ॥ दाहवपि द्वायै अर्धकायाग्न्याः स्युर्ज्ञानयज्ञनि
 शेषः ॥ स्तनिकायां विंशो माहस्तनिकां चितिं स्तनिकां पुनरिदं दशं विहितं दहनं तामिदं सुरकार्यं या
 ग्यानां शुद्धानं भवतीत्यर्थः ॥ नैवेद्यं पसावपुत्र पसाव उविजिघ्रसाह विशीति पुत्रस्तुति ॥ पुत्रजननी

अविशद्वायमुनय इत्येयो ग्यानावतीत्यवान्तयः सति क्रोशु च वती विशदो वणकर्मणि क्रारयन्मो सेन स्त्रीज
गनीमिति पटी नयि स्मरणानुक्ता निहंत्या न्य प्रमीतं दिवसगम्य विज्ञाऽथा सवर्णो नंदु क्ता मोवा था माथगा
ध क उ ज्ञा न क ल ना गा ज्ञा य न वं श्रा द्वा न नीत्वा पाध्याय मा ता पि ट पर म गुरु रु ब्र ह्म चारी गं हा धी ने न्या न्ये
निहंता रथ च न म पि वि न ने च त्र पातऽव च प्र म व ता ॥ २ ॥ निहं, त्य न्य च अ न्य म स पि हं स व र्णो निहं, त्य दिव स म
श्रुति र्ग व ति ए न दं हा रा य म न कुरु हा रा गि नाऽ न दं श्र मो जि न श्रा क्रियं न कुरु हा सि न र न दं ज म र वा द न स्वि र वं
न दं हा शि न स्तु दं हा रा य म नि कृत यो न था च म नु नः अ स पि दं हि तं प्र नं वि जो निहं, त्य वं धु व न्ना वि श्र द्वा नि वि रा वे
ण गा उ रा स्त्री श्र वी ध वा न्ना य घ ज म द्वि नि पा उ दं शो हे नि व श्र द्वा ति अ न दं हा दं अं जि व नं नै त्तु र गृ ह्ण वे वा स
द्वि ति अथा स व र्णो र न दं य था न्ना निहं, त्य नंदु क्ता गि नः य ज्ञा नी य स्य नि हं र णं न रो अ क्त गा शो रं य स्य सः
न था द्वि बा स्त णा श्र द्वा निहं, रं न दं हा मा स म श्रु विः न था ह्र द्वा श्र द्वा र्ण न दं हा दं मि त्या दि ज्ञ यो
प व म बे र श्र द्वा र्णः ह रं वं धो म्प र ह्रा श्र द्वा र्णो बा व र न च न छे द्वा क्त गा शो र मि ति ध वे गा न्ना अ व नि

विंशतिः पुत्रस्तु ॥१॥ सर्वमिदमाशौचं यथाशौचात् न मध्ये एव विदितं ज्ञातं भवति तदाशौचमात्रेण दशाहम्
 धेयात् यवशिष्टदिनानि तावन्मात्रेण श्रद्धिर्न उज्जानदिना दारयेत्यर्थः । एवं चिदिनाशौचे पित्र्येष्टे प्रा
 षितक्रान्तशेषः स्यादितियाहुर्वल्क्यस्मरणात् । दाहादाहादित्याशौचं आहिताशौचाश्रिकृते द
 हादात् न दाहदिवसात्तादशदिनं कुर्यात् । न पुनर्मरणदिवसतः । अन्यत्र अनाहिताशौचमरणदिवसतः क
 र्यान्न उदाहदिवसतः । अनपि मत उक्ता तेः साधः संस्कारकर्मणः श्रद्धिः संवयनं दाहान्मृतादस्तु यथा ति
 थीत्यंगिरो वचनात् । आशौचात् यज्ञत्वाश्रुचिर्भवति तदा हस्ते स्नात्वेति । हस्ते आशौचे सवेले सवस्त्रं यथा
 भवति तथा स्नात्वा विहितं हितव्यं तौ । तदोक्तं स्वाधिकारः । कादवपिष्टकार्ये अर्हकायोग्याः स्युर्ज्ञातय इति
 त्रायः । स्तनिकाया विशेषमाह स्तनिकाविति । स्तनिका उ पुनस्त्रिंशदा वं विहितं हितव्यं तौ पिष्टसुरकार्ये यो
 ग्यानां शुद्धान् भवतीत्यर्थः । एते लक्षाप्रसावाः पुत्रप्रसाव उ वित्राषमाह विंशतिः पुत्रस्तुति । पुत्रजननी

१०

उ विंशद्वात्रमुभय कार्ये योग्या न भवतीत्येवान्वयः । स्तनिका पुत्रवती विंशद्वात्रेण कर्माधिकारयेन्मासेन स्त्रीज
 ननी मिति पौरीषे स्मरणात् । का । निर्हत्यान्यं प्रमीतं दिवसमश्रु विज्ञाया सवर्षं बहुकाशौचं यथा नयमा
 घक उ त्रान फलनागालावनिवेशाद्वात् । नीत्वा पाध्यायमाता पित्र्यमश्रु नृब्रह्मचारी न दोषी तेभ्यो न्य
 निह्नीतास्य उ तमपि विततं त्र श्रुतः वस्त्रमेव ॥१॥ निर्हत्यान्यं अन्यमस्यि उ सवर्षं निर्हत्या दिवसम
 श्रुचिर्भवति । एतदहोरात्रमत्र हवा सिनाः । तदन्नं भोजिनं श्राज्यं । तद्गृहवासिनस्तदन्नमखादतस्त्रिगवं ।
 तदन्नाशिनस्तु दशरात्रमिति ज्ञेयं । तथा व मनुः । अस्यि उ द्विजं प्रतं विप्रो निर्हत्या बंधुवत् । विशुद्धाति विरात्रे
 ण मा उ रात्रांश्च बंधवान् । यद्यन्नमन्नितषा उ दशाहे निवशुद्धाति । अतदन्नाद अन्नं वने चेत्यगृहे वा स
 दिति । अथा सवर्षं स्नहवशात् निर्हत्या तदुक्ताशौचः । यज्जातीयस्य निर्हणं तस्मै उक्तमाशौचं यस्य सः
 तथा हि । बाह्येण श्रुद्धे निर्हृति तदा मासमश्रुचिः । तथा श्रुद्धाश्रुद्धाह्मणं तदा दशाहमित्यादि ज्ञेयं ।
 एवमवेराश्रुद्धः पूर्ववर्षं मुयस्तत्राह्मणा वा वरतत्र तच्छ्रद्धा कर्माशौचमिति वचनात् । अत्र नि

हेरलोपस्यश्रीशब्दाभ्यां प्रववह्नंलक्ष्यते। एतस्याप्यपवादमाह अथानायमिति। अनाथं प्रेतं निर्द्धृत्याद्य
 कउशतफलनाशवत्। आद्यकउज्योतिष्ठोमः। आद्यवनिष्ठवद्वात्। स्नानमात्रेणैवशब्दोभवेत्। एव
 क्कारणस्नानानंतरमात्रौ वनिष्ठः प्रतियादिता। यथाह परासरः। अनाथं ब्राह्मणं प्रतयवदंति द्विजातयः।
 पादपादयज्ञफलमानुष्याश्चनेति। नतषामशुभं किंवित्यापेक्षामुक्तं। जलावगाहनात्तथासद्यः
 शिवं विधीयतइति। अथ ब्रह्मचारिणविशेषमाह नीवति। उपाध्यायादीन् नीवानिर्द्धृत्य ब्रह्मचारीनाद
 धीदाषभागूनभवति। ब्रह्मचारीवृत्ताच्चैव तदिति वा। आचार्यपित्रपाध्यायानिर्द्धृत्यापि वतीवतीति
 याज्ञवल्क्येनैवनात्। अन्यनिर्हरणादाषमाह। तस्योऽन्यमिति। तस्य उपाध्यायादिभ्योऽन्यनिर्द्धृतः अन्य
 निर्हरणं कृत्वा। तस्य ब्रह्मचारिणः विततं विस्तृतं विराजितमिति यावत्। वनमप्यवश्यं भ्रश्यति। ब्रह्म
 चर्याच्छ्रुताभवतीत्यर्थः। ब्रह्मचारिणः शबकर्मणा वृत्ताच्चित्तिरन्यत्रमात्रापि चरितिवसिष्ठवचनात् ॥
 ताएवनिर्हरणाशिवमुक्तानुगमनाशिवं चत्यादज्ञानवृत्तिनाह उक्त्यति॥३॥ उक्त्या ज्ञेयानुयानव

सनसहिताक्रां। तस्य बालुत्यवह्निसृष्ट्या ज्यं प्राश्यशुद्धोदयदिनमशुविहीनवर्त्तनुयाने। पक्षिण्यक्रां
 तरानुव्रजनइहभावद्वांतरत्येविरात्रं ललास्नात्वा सुनद्यामसुयमनशतंसर्पिराशं वक्तुः॥१३॥
 उक्त्या ज्ञेयानुयाने। ब्राह्मणस्य ब्राह्मणानुयानं। एवं हविष्यादरपि स्वस्ववर्त्तनुयानं ज्ञेयानुयानं। उ
 क्त्या ज्ञेयानुयानं। हविष्यस्य ब्राह्मणानुगमनं। विश्वस्य हविष्यब्राह्मणानुयानं। तथा शूद्रस्य द्विजातीया
 नुगमनं। तच्च तच्च उक्त्या ज्ञेयानुयानं। तस्मिन् ज्ञातवसनसहितकैः सवस्त्रः अंभसिनद्यादि अवबु
 ल्यस्नात्वा। वह्निसृष्ट्या ज्यं हतंप्राश्यविशुद्धोत्। पसिद्धमेतद्वा केचिन्नयनं। तत्र च। अनुगम्य कयापे
 तं ज्ञातिमज्ञातिमववा। स्नात्वा संवैतः सृष्ट्या शिष्टं हतंप्राश्यविशुद्धोत्। तिमनुवचनं मूलं। हीनानुगमना
 शोचमाह। अथदिनमिति ब्राह्मणदेः हविष्यार्थं नुयानं अनुगंता ब्राह्मणदिदिनमहोरात्रमशुवि
 भवेतीति शेषः। पक्षिण्यक्रांतेरपि एकांतरानुयाने ब्राह्मणस्य विश्वानुयानं हविष्यस्य वशुदानुयानं
 नपक्षिणी अशुविनानिमित्तं नवत्। इतरात् त्रिरात्रं। इतरत् ब्राह्मणस्य शूद्रानुयाने त्रिरात्रं। अनु

गन्ता ब्राह्मणेऽशुचिर्नैवदितिसंबंधः॥ त्रिरात्रानंतरं ज्ञानमाह त्रिरात्रं ज्ञत्वा॥ सुनद्यामुत्तमजले स्नात्वा
 असुयमनं प्राणायामः तच्छतं कुर्युः॥ तदनंतरं सर्पिः शंखं त्रिरात्रं न च कुर्युः॥ एवं शुद्धा भवतीत्यर्थः॥ त
 था वपराशरः॥ त्रितीश्रुतं त्रयः श्रद्धा ब्राह्मणे ज्ञानदुर्बलः॥ अनुगच्छेत्तृतीयमानं स त्रिरात्रेण शुद्धाति त्रि
 रात्रे उत तन्मूर्तिं नदी गत्वा समुद्रं ग॥ प्राणायामश्च तच्छताष्ट्रं त्रिरात्रेण विमुद्धातीति॥ अथाधिकारि वि
 त्वाष्ट्रणाधिकारं त्रिरात्रं कुरुते शृष्टात्तु न दर्शयति तातति॥ छ॥ तातो वा वायोऽक्रभ्योऽनलजलतिलदे
 ब्रह्मचारी तदीयाशौचं नैव्यस्तु तदः पुनरुपनयनं चाधिकं कारयत्तु॥ अन्यत्वे ज्ञाति क्रभ्यो यदि
 ददति तदा तत्प्रयुक्ताः शुभाः स्युः कुर्युः छद्मत्रयं चाधमदहनविधौ तंतमेवाप्नुवंति॥ ११॥ तातः पि
 ता॥ अंबामाता॥ आचार्यः उपनीयावदाध्यापकः अन्यः अनलजलतिलानुददातीत्यनलजलतिल १२
 दः एवंविधो ब्रह्मचारी तदीयाशौचः तदीयाशौचवान्भवति॥ तदीयाशौचं शुद्धाशुद्धा भवतीत्य
 र्थः॥ अन्ये न्यस्तु तदः अनलजलतिलदः तदीयाशौचः सत्ताशौचात् पुनरुपनयनमधिकं का

रयेत्॥ ततः शुद्धा भवतीत्यभिसंधिः॥ एतच्च॥ आचार्यपितृपाध्यायानिर्द्धृत्यापि त्रीवती सकटाग्रं च
 नाश्रीयात्रवतिः सहसंवित्रादित्ये तद्धारयानेमिताहरायां स्यष्टीकृतं॥ अन्ये उ॥ अन्ये ब्रह्मचारि
 व्यतिरिक्ताः अज्ञाति क्रभ्यो यद्यनलजलतिलानुददति तदा तत्प्रयुक्ताः शुभाः तदाशौचभाजः स्युः॥
 तदीयाशौचं निवाशौचवंतः स्युरिति तात्पर्यं॥ अधिकं छद्मत्रयं चापि कुर्युः॥ ततः शुद्धा भवतीत्यर्थः॥
 अधमदहनविधौ॥ यदा अधमदहनास्तदा तंतमेव भावं प्राप्नुवंति तातेनाधमेन उल्या भवती
 त्यर्थः॥ एतच्च नोत्तमस्तर्पणं त्रीचंद्रव्यनंतमहिर्निमीतं॥ अथादशांतरं मृतस्य शरीरालाभे वदा
 दविधिं पंचदशरात्रं नाह पालाशीति॥ पालाशीमाह तातः॥ प्रतिज्ञति मय वास्त्री निदग्धा दशाहा
 द्योशौचाज्ञातयस्युस्तत्र त्रिरात्रं त्रीणां हान्ये च कुर्युः॥ अन्ये विषाद्यशौचे सज्जददनमदं स्तावदा
 शौचं त्रयं दद्यात्तावत्तथा नदं तत्र तमपि च वारं द्वादशान्तरं करं॥ १५॥ आदितातः सा शिक्कस्यास्ति
 निः प्रतिज्ञति॥ तदं लाभिशौचं नकादिगृहोक्तविधिना पालाशीपालाशनिर्मितं प्रतिज्ञति

कृत्वा। तं च दग्धा ज्ञातयो दशा द्वाद्या शौचाः स्युः। तत इतर नृणां अनादिताग्नीनां पालाश्यादिप्रतिष्ठति
 दग्धा ज्ञातयस्त्री ण्हा निविदिनमाशौचं कुर्यात्। अत्रोभयत्र मूलं वसिष्ठवचनां आदिताग्निश्चेत्यव
 सन्मियात तत्पुनः संस्कार इत्याशयवदाशौचं अनादिताग्निस्विरात्रमिति सुषिष्टैर्जलसंमिश्रितं दग्ध
 व्यश्नकटाग्निना। असौ स्वर्गाया लाक्षा यस्वादेत्यक्ता संबोधविः। एवं परं शरं दग्धा विरात्रमशु
 विधीवत्। इति च अन्ये विधादिः अन्ये। सकृल्ल्या दशा द्वाद्या शौचवतां गृह अदनं अत्रै। महादक
 वारमपि अदनं जुंजता वदाशौचं न। तेषां यावत्कालमाशौचं तावदाशौचं न अशुविः स्यात्।
 अंत आशौचां तत इतमपि चरेत्। आशौचां तयस्य यद्दत्तं विहितं तदपि चरत्कुर्यात्। अत्रय
 वदशा दानि कलस्या नैनं जुज्य तइति निषिद्धा चरणदिति भावः। रादने चक्ररात्रौ। पुनसपिंडेः
 सहरो दानं काल एकरात्रमाशौचं न स्यात्। तथा च पारस्करः। मृतस्य बोधविः साईं कृत्वा उपरि
 दवेन। वजीरात्रे द्वाहारा वंदानं श्राद्धादिकमीवति। अत्राशौचं शब्देनाशुचित्वादिना। स्पृश्यत्वस्य

१३

७ नाहु

प्रतीतिरुद्धा जातायां जन्माशौचेन दपवादां षाडाशनं तेनादजन्मनीति। ४॥ जन्मन्यस्पृश्यता नो
 भवति कुलजुवां मातृवर्जं पिउस्तु स्नाना इहं सविलादथ निधनं ताशौचं काल्यविनागे। पूर्ववीशस्य
 परीच्छं महति वयदिसंवायनं दत्तमासीन्नोत्तस्योपरिष्ठादथ उगृहजयोदीस्योराज्ञावाहं। १६।
 जन्मनि मित्रास्पृश्यता कुलभवां सपिंडानां सादकानां च नो भवति। किं उमातृवर्जं। मातुः स्तुतिष्ठा
 यास्तु अस्पृश्यता भवत्यवित्यर्थः। पिउर्विशेषमादा स्नाना इहं सविलादिनि। सवैलस्नाना इहं पिउर
 स्पृश्यता नो भवतीति पूर्वोक्तसंबंधः। तथा च सर्वतः। जातपुत्रपिउः स्नानं सवैलं उविधीयते। माताशु
 छिद्रशादेन स्ना स्यर्जनं पिउरिति। अंगिराशु। स्तुतस्तिष्ठावर्जं संस्यशौचं निषिध्यतइति। मृताशौ
 च्यस्पृश्यत्वसंकोचः नमाद आयति। निधनं ताशौचात्क्रमण निमित्ताशौचे। अल्पे विरात्रादिना वि
 भागात्रिधा विभक्ता। पूर्ववीशस्योपरिप्रथमो शाहु परित्वनं यद्वागद्वयं तत्रास्पृश्यता नो भवतीति संबंधः।
 इच्छं महति व। महति वदशा द्वादिना पिउच्छं एवमव। यदि संवायनं अस्थिसंवायनं प्रथमदिन एव दत्तं

मासीत्तदैवायं विनागतः प्रहारः। नोवेत्। यदि उनतन्मत्तं स्यात्तर्हि तस्योपरिष्ठादस्त्वि संवयना नंतरं दिना
 निविधा विनज्य प्रथमनागं त्वत्का उत्तरनागं द्वायं स्पृश्यता नानुभवति। सर्वनागे उभवात्वावति नात्यर्थी स्वा
 शौचका लाद्विज्ञेयं स्पृशं नंतु विनागतः। शूद्रविद्वद्भवनविषाणयुष्माशास्त्रं प्र एणदिनमिति स्मरणान्न तथा। दश
 हाद्विनागनञातसंवयानकमात्। अगे स्पृशं नमिच्छेति वस्त्रं नातत्वं दर्शिनः। विद्वत्तः पंचदशभिः स्पृश्या व
 स्त्रैः कमेण खिति दवलस्मरणान्। अथ उ। अथ त्वद्विहारांतरे। गृहजयोः स्वर्गुहात्पन्नयोः दासी दासयोरा
 स्त्रावाहुं स्नानानंतरं मस्पृश्यता नो भवतीति संबंधः। दासभेदेनास्पृश्यत्वकालने देसपन्नदशहत्तपर्वार्द्धनाह
 अत्रेति नति। अत्रेति नोपात्तायास्तु रजनिवरणाद्वत्तदासादिकानां स्वाभ्या शौचादसंख्या समदिनगमना
 इदं मन्यतु स्त्रकं। जाते पत्ये उ तस्मिन्नहनि निश्चिन्नं नमंगलार्थं यो ग्याः सर्वा शौचं सदानो भवति यति
 वनिश्चस्य वयं स्त्रिता नान्। १॥ अत्रेति नोपात्तयो रन्नदानं न गृहीताया दासी दासायाः उपुनः विरजनिवर
 एत्तत्रावित्रयगमना इदं अस्पृश्यता नानुभवतीति पूर्ववैष्णवकगातनात्वयः। उत्राह न प्रवत्मा द्विशेष उक्तः १४

हत्तदासादिकानां स्वाभ्या शौचादः संख्या समदिनगमना इदं मस्पृश्यता नो भवतीत्यवात्वयः। आदिशब्देन इ
 व्यादिकी तानां संयहः। स्वाभि नोयान्या शौचदिनानि तेषां संख्याया समदिनानामतिक्रमणत्वं उद्वेगित्यर्थः।
 अथ तु स्त्रकं। दासस्य स्वसाध्यक्रमेण वयोग्यतान उक्रमो धिक्का। र तथा स्त्रिताया दास्याः स्वेषु सवनिमित्त
 मस्पृश्यत्वं मासमित्ये तस्त्रकं स्पृष्टं। दासाद्या शौचं सद्यः शुद्धे तु गमना सो भक्तदासस्य हा कु विरिति स्मृतिः।
 तथा दासी दासश्च सावो वियस्य वरं स्यो भवतु। तद्वत् स्यो भवति चेदं दास्या मासं उस्तत्कमित्ये गिरो वेव नं
 स्त्रकं। इदानीं जाता शि। वजनन निमित्तं यकार्यं तत्र शुद्धिमुत्तराहं नाह जाते पत्ये। अपत्ये जात। तन्मंगलार्थ
 यो। तस्या पत्यस्य मंगलार्थं क्रमं सुतस्मिन्नहनि तस्या मेव निश्चिन्नं यो ग्या इत्यन्वयः। अयमर्थः। अपत्यं मंग
 लार्थो निक्रमो यस्मिन् दिने यस्यां वनिश्चि विदितानि तेषु प्रथमदिना नि साध्यं शुक्रमं सुतं सर्वं स्त्रत किं न स्त्रस्मि
 न्काले यो ग्या अधिका रिणे भवतीति। तथा च व्यासवाक्यं। स्त्रिता वा सन्निवृत्त्या जन्म दाना मादवताः। ना
 सो या गनिमित्तार्थं शुद्धिर्जननिद्रा विना। प्रथमे दिवसे षष्ठदशमे दिवसे सर्वदा विज्ञातं पुन उर्वी तस्त्रकं

पुत्रजननीति उक्ता शिवस्य सर्वेषु पुरुषविशेषे पवादमाह। सर्वो शोचमिति। एतस्मै माशौचं सदा सर्वदा
 ज्ञायतिः संन्यासी वा न प्रस्तुवनी। ब्रह्मचर्यं स्मृतं तत्र भवति। एतयत्यादयो न
 कथं विदया शोचमाजो भवतीत्यर्थः। अथ ये सुये सुकार्येषु आयुषां। येषां स्तुति कानां तां कालिकीं शुद्धिं
 योनामष्टादशेन हतेनाह तत्र कार्यं स्मिति। ४॥ तत्र कार्येषु सवित्रि नृप नृपवद्दीक्षितं त्वि कस्वदेशं
 शायस्वप्यनेकं कतिपयं नृपि कृत्वा रुशित्या उराणां॥ संप्रारब्धेषु दानोपनयनयजनश्राद्धयुद्धप्रतिष्ठा
 नृजनीर्थार्थयाज्ञपयपरिणयनाद्यस्तु वेष्टे तदर्थे। १०॥ येषां यानि यानि कार्याणि जीविकार्थं रिदिता
 नितुषां तेषु तेषु कर्तव्येषु अनन्यसाध्येषु सर्वा शोचं सदानो भवतीति पूर्वोक्ता कृता तान् वयः। अ
 न्नसंविण्णं न्नसं प्रवृत्ताः वतिनः प्रारब्धप्रायश्चित्तलक्षणवताः। नृपो राज्ञो निषिक्तः। नृपवान्
 राजा स्वकः। दीक्षिता याग कृत्वा रुचिजः आध्वर्यवादि कर्मकर्तारः। अनिष्टं कतिपयं नो बद्धं
 दशाखाध्ययनशीलः। आचारा इरागी॥ अन्य उप्रसिद्धाः। एषां सर्वा शोचं निवर्तवतीत्यर्थः।

१५

३२

संप्रारब्धेषु दानादय उक्तवांताः प्रसिद्धाः। एतेषु संप्रारब्धेषु निःपाद्यमानेषु एतदर्थे एतन्निमित्ते का
 र्ये। एतेः सत्यादिभिः संसाध्यमानकार्ये इति यावत्। एतेषां सर्वा शोचं नाना भवतीत्यननिवसंबंधः।
 तथा च याज्ञवल्क्यवचनैः रुचिर्जा दीक्षितानां नयद्वियं कर्म कुर्वता। सवित्रि त्रिब्रह्मचारि दाह ब्रह्म
 विदं तथा। दाने विवादयज्ञे च संन्यासादश विज्ञावा। आपद्यं विव्रकृष्टायां सद्यः शौचं विधीयत इति। क
 ष्टापे दोदुर्निहायाः। तथा प्रचेतो वचनमपि। कारवः शिल्पिना विद्या दासी दासास्तथैव च। राजानां रा
 जभृत्याश्च सद्यः शोचाः प्रकीर्तिना इति। इदानीं मृत्युविशेषादप्याशौचापवादमको न विज्ञेन हतेना
 हना शोचा इति। ४॥ नाशौचाज्ञातयः स्युः पतितपतिसुतब्रह्मविहातिनीष्वादावात्यां षड्विंशिराश्रम
 रहितसुराण्यदीनापगासु। संदर्या अर्पे विप्रकृतिपयशुदिवा कीर्ति काद्ये हेतुस्ते ह्यप्रवंचशास्त्र
 क्षालनजलविषा नाशकाद्ये मृतसु। ११॥ पतिता सुमृत्यं नाराकासु। पत्यादिघातिनीषु बस्त्रीषु मृता
 सु प्रसूता सुवाजातयः सपिंडा नाशौचा आशौचमाज्ञानस्युः। तथा दाघात् दाघेण हतनाय पाषंड

३मा

१६

वेदानुक्तधर्माभासमाश्रयं तत्तेषां हि नः अविदितलिंगधारिण इति यावत् । विरा अननुज्ञान इव
हराः । आश्रमरहिताः सत्यधिकांशं यत्तदाश्रमविशेषपरित्यक्ताः । सुराययाः निषिद्धसुरापाने र
ताः । हीनापगाः अधामनसदसंभोगरताः । आसुप्ततासुवज्ञानाया नाशौचाः सूरितिसंबंधः । अ
त्रलिंगमविवक्षितं । तथासंदर्पो गर्वः तस्मान् । दायेण श्रद्धिपूर्वसर्पादीन् दिवा क्रीडितं शूलस्तदंता
नयकृते मांनिमुखेनाय प्रवृत्ताः संतस्ति हेतोस्तुष्टास्तुनाशौचा ज्ञातयः स्युः । एभिर्दिवा इत्यु
त्तमिदमित्यर्थः । तथास्वेच्छापूर्वी शस्त्रं प्लावकं । होतानाग्निः । जलं वारि । विषं वसना गादि । अनाशक्रेमवि
हितोन्नत्यागः । आदिशब्दादविदितं नृगुणानादि । एभिः प्रकारिभ्यो तस्मात्पि ज्ञातं या नाशौचाः सूरि
त्यन्वयः । पाषंडा श्रितास्त्वनाभेदेभ्यः कामगादिभ्यः । सुरायश्चासत्याजिन्यो माशौचेदकमाज
ना इति योगीश्वरस्मरणम् । इदानीमाशौचिनो यदुपादयंतं द्विशतितमष्टाब्दनाहनाशौचमिति ।
छ ॥ नाशौचं शाककाष्ठाजिनलवणटणदीरनीरामिषसुप्राप्यमूलफलान्यौषधिदधिमधुसु

स्यात्तिले चामोज्ञादद्यादद्यादिमानि स्वयमनुमननात्स्वामिना याति जाताशौचे वा न त्रिमेवापणित
मपणितं वापिसंबंधं विस्थातुरेवातिः गतिः मरणमिति यावत् । जानं जन्म । तन्निमित्तमाशौचं याति जा
ताशौचं तस्मिन् । रुद्रिमवानि मित्तान्तररुतवाशौचं । एषु शाकैदिष्टा मनोज्ञा तसु इवेषु आशौचं
आशौचे संबंधिदाघेन स्यात् । एतानि सर्वाशौचेषु पिनाशुद्धानीत्यभिप्रायः । अत्रवषट्पिसप्तम्यंतय
दानि नाशौचमित्यानन प्रत्येकं त्याज्यानि दद्यादद्यादिमानि स्वयमिति । अनुमननात् तत्स्वाम्यनुज्ञया इ
मानि शाकादीनि स्वयमाशौचरहितः पुमान् अन्येभ्यो दद्यात् । स्वयं वाधाच्चा एवं न तोदाघेन भवतीत्यभि
संधिः । तथापणितमपणितं वसवंपण्येष्टविस्थादिति स्पष्टं । यथाह मरीचिः । लवणे मधुमांसे वपुष्यमूलफ
लसु वा । शाककाष्ठटणे च सुदधिसर्पिः पयः सुर्वतिलोषधाजिनविषकायके स्वयं यदः । यल्लसु वै वस
वेषु नाशौचं नृत्तनृत्तइति । अवयवैर्भवेज्जातं । अपक्वं न दुलादि । एतत्कायकाभ्यनुज्ञानमनुसवप्र
वृत्तविषयं ज्ञेयं । अन्नसवप्रवृत्तानां माममन्नमगदितं । मुक्तपक्वां जामातयां विरावं उपयः पिबदित्येजि

शिवनाताइदानीमयेरुपादेयानुयादयत्नमेकविंशतितमष्टात्तनाह। जातारण्यगिनावि॥४॥ जातारण्यगि
 नावोकरिणयनविधेदेगिराधानकालाहुदोणहुं नुविधाहितहुतवहनिनौकिाकनाय्यजादीवंडाला
 गिर्वितागिपतितहुतहुजंस्तिका। मध्यवक्त्रीजहाहुडाहुतानिधनदहनघनाघनदाहाप्यदाहः॥५॥
 अबोकरिणयनविधः विवाहात्प्राकृजातारण्यगिनादेगिराहितः कायः। जातारण्यगिजीतकसमयेयारणि
 स्तमथानात्तनेनित्यावताविवाहाहुदं आधानकालाहुताधानादवाकृगुदोणविवाहेनागिनादेगिरः।
 ततउदं उआधानकालानंतरं विधाहितहुतवहनिः विधिना आहिताविध्यक्ताधानारब्धसंस्कारैः संस्तु
 ता। यदह्निणाग्यादयस्त्रयस्तिरवदगिरः। लोकिाकना। एतथोजातारण्यग्यादीनामभावेलोकिाकना
 संस्तुतनागिनादेगिरित्युच्यः। तदुक्तं वृद्धयाज्ञवल्क्येन। आहितागिर्यथा न्यायदग्ध्वव्यस्त्रिभिर
 गिभिः। अनादितागिराकनालोकिाकनापरोजनइति। कविष्मिाकिाग्यापवादमाह। वंडालागिमि
 तिषेतदग्ध्रौवंडालाग्यादीन्जह्याज्जायादघान्। तदुक्तं देवलना। वंडालागिरमेध्यागिः स्तिकागि

१७

अकहिवित्। पतितागिश्चितागिश्चनशिष्टगुदोणवितइति। इंधनादाव। यवादमाह। शूडाहुतेनेत्यादि। इंधनं
 काष्टं। घृतमाज्जं। आदिशब्देनययः प्रवृत्तियदुपयुज्याततस्त्रयदः शूडाहुतेनेंधनादिनादीदाहः सोप
 दाहइतियोजना। ज्ञानायज्ञतएवत्यर्थः। नयाहयमः। यस्यानयतिशूडागिं टणकाष्टद्वीषिवप्रेतख
 दिसदातस्यसबाधर्मेणलप्यतइति। अथहाविंशतवृत्तेनदहनति कर्त्तव्यताधिकारिणवाहसर्वमिति॥४॥
 सर्वैतस्मिं विदध्यादुपनयनविधः प्राकारंउखशाखागुहोक्तैस्तद्विधानैः सकलशबविधिं ज्येष्ठपुत्रो
 वरोवा। पुत्राभावेकमेणस्वकुलजजननीवंशशिष्यविज्जावाचार्यवायउक्त्यात्यथमदिनविधिं सो
 गिनस्तुतकांतं॥२॥ एतस्सर्वदाहादिहृत्युपनयनविधेः प्राकृतस्माममंत्रकामवविदध्याना। तथाचोक्तं
 लोगाह्निणा। तस्मीमावादकंऊक्त्यात्तस्मीसंस्कारमेवेति। परंउपनयनानंतरंस्वगुहोक्तैस्तद्विधानै
 विदध्यादितिस्पष्टं। अत्रवउपेत्तश्चदाहिताग्याहताथवदितियाहुवल्क्यवचनमनुसंधिया। इदानीमधि
 कारिणनिरूपयतिसकालति। सकलैसर्वशबविधिंप्रथमदिनमारभ्यदशाहंतस्वगुहोक्तैकमीज्येष्ठपुत्रो

नुपपत्त्याः। वशे वा विदध्यादिति संबंधः। पुत्रो जावेकृद्विशेषं दर्शयति। क्रमेण इति। क्रमेण पूर्वाभावात्
 पर इत्यनुक्रमेण स्वकुलजः सपिंडः सोदको वा। तदभावाज्जनन्या वंशः वंशजः। तदभावादिष्यः।
 तदभावात्तत्त्विकः। तदभावाच्चाचार्यो वा विदध्यादित्यन्वयः। सकाले न्यूनदशा दोते कृत्वा नाना
 कार्य इति स्तुतिं। तथा च गृह्यपरिशिष्टे। असंगोत्रः संगोत्रो वा यदि स्त्रीयदिवा पुमान्। प्रथाम्
 हनियोदद्यात्सदशाहं समाप्यदिति। गौतमस्मृतिश्चापुत्रो जावसपिंडाः शिष्याश्च दद्यात्तद
 भावात्तत्त्विकाचार्याविति। इदानीं दर्शननियममाह। यावत्तियत्र यस्मिन् दशाश्वथमदिनविधि
 क्रयाव। सोपि स एव देशः। तस्मिन् काले दशाहपर्यंतं तत्कर्मार्ह इति शेषः। यत्र प्रथमदिनस्य
 जेतं तत्रैव दशाहपर्यंतं समापनीयमित्यभिसंधिः। अत्र दर्शननियमशिष्टाचारामूलम् १८
 नुसंधेयं। अनामः खनमात्रं न जलकुतवाहो नाम वर्षत्रयांतः क्रामाया द्वे उचितौ न
 वत उपरत। चो लकृत्वा लयुक्तं। नित्यो काला विशेषादथ पिंडमुखराः स्नापयित्वा वर

स्वगंधादिः। शान्तिश्चास्य तमयस्वननायाग्यमाज्यैर्विलिप्य॥ २३॥ अनामः। नामकरणवृत्ता
 उपरतमृतखनमात्रं खननामवमात्राद्धार्यस्यष्टयतिनजलकुतवहो दुविस्मृष्टो नाम वर्षत्रयांतः
 तः। नामनामकरणं। तत्र आरभ्य वर्षत्रयांतः वर्षत्रयमध्ये उपरतजलकुतवाहो नाम स्वेच्छया अ
 नाष्टयोननियति। उद्वै वर्षत्रयांतं तत्रैव अलतवृद्धे परतनियति। भवतः। नृत्योऽउविशेष
 माह। चो लयुक्ते नित्यो काला विशेषादिति। काला विशेषाद् वर्षत्रयास्त्रागपि लतवोऽनित्यो वि
 त्यर्थः। खननविधिमाह। आयति। पिंडमुखराः पिंडमुख्याः खननायाग्यं

संस्कारविशेषात्तावाकालविशेषतो निखननार्हं। प्रतं स्नापयित्वा। अथानंतरं मंबरस्वगंध
 धादिः। शान्तिश्चास्य तमयस्वननायाग्यमाज्यैर्विलिप्य निखने युविति शेषः। अत्र। मूलं जनद्वि वर्षे निखने च
 यादुदकं तत इति याज्ञवल्क्यवचनं। तथा जनद्वि वर्षे काले प्रतं निदध्युबोधवा बहिः। अलं न
 त्यश्रुत्वा भूमावस्थि संवयनाद्वा। नास्य काया शि संस्कारानापि काया दकक्रिया। अर

नो। सादाकादृशेना। पुत्रस्य मादृपिदृशेना। ब्रह्मचारिण आचार्योद्देशेना। दौदित्रस्य मातामहोद्देशे
 नचयद्दृक्कदानं तन्नित्यमिति। यथा दयाज्ञवल्क्यः। सप्तमादृशमादृपिज्ञानयोभ्यपयंत्यपइति। न
 थाएवंमातामहाचार्यप्रदानासुदृक्कृत्यति। इतरत्रनियमाभावमाहार्थमिति। मित्रं सरवा। प्रत्ता
 परिलीनादुदिनास्वसावा। स्वस्त्रीयादयः प्रसिद्धाः। एषां अंजोदानं याथर्वेद्व्याभवति। ननियतं।
 तथा दयाज्ञवल्क्यः। कामोदकं सखिप्रत्तास्वस्त्रीयश्चश्रुत्स्त्रिजामिति। कषां चिदुदकदानकट्टेका
 पवादमाह नत्रात्येत्यादिना। आत्यः सावित्रीपतितः ब्रह्मचार्यादयः प्रसिद्धाः एते प्रतायोदकं न
 दद्वरित्यन्वयः। तैकइत्यापहायामाहंयविति। येनुअत्राप्रतषसंगेदिंजानलजलकथनानर्दकाः
 पिंजाद्यायाग्यास्तप्यदकादिनदद्वरिति। तपिकइत्याकांहायामाहंतविति। ननुपुनः स्तकाः
 स्तका एवातथावस्मृतिः। नब्रह्मचारिणः कुर्युरुदकं पतितानावति। दृष्टमनुवर्णितं। कीवाधाना
 दकं दद्वस्तनात्रात्याब्धिर्मणिः। गेनेभर्तुइदंश्चिवसुराय्यश्चापि। याधितइति॥ अथषड्विंशति

२०

न संस्कारानंतरं यत्कार्यं न दद संस्क्रत्येति॥ ४॥ संस्क्रत्यानीह माणाः सकलकुलमुवा बालप्रवैजि
 त्वा ना। दायदृष्टप्रवैपयसि सवसना एकवारं निमज्ज्याषाणे विः सत्तद्वा प्रतिदिनमुदकं ब्राह्मणे ददि
 णा स्याः। हेतुं हृदयुरवा विमृतवति विशिउषादुरवा स्तेददीरन॥ २६॥ तसकलकुलमुवः सर्वज्ञातयो
 बालप्रवैजि त्वा प्रमुखा प्रेतं संस्क्रत्य दाहयित्वा संस्कारं स्थली मनीह माणा नादयेपयसि ब्रजित्वा दृष्ट
 प्रवैदृष्टपुरस्सरं यथाभवति एवं सवसनाः सवस्वाः एकवारं निमज्ज्याषाणे विः विवारं सत्तादकवा
 रं वा प्रतिदिनं प्रत्यहं दशदिना वधितुदकं ददीरन्नितिसंबंधः। उदकदानवर्णनादनदिश्रियमंविश
 दपिउतानुविशिनष्टि। ब्राह्मणइत्यादिना। ब्राह्मणमृतवति दक्षिणा स्याः दक्षिणाभिमुखाः। हेवि। य
 मृतवति हृदयुरवाः विशिविश्येउमृतवति प्रादुरवाः इति। अत्रमूलं यथा विभागं शरीरमभौ संयोज्या
 नावह माणा आयाभ्यपयंतीति शानातपस्मृतिः। प्रेतस्य बाधवायया दृष्टमुदकमवतीर्थीना द्वर्षय
 पुरुदकां तप्रसिंत्विपुरपसव्ययाज्ञापवीतवासासा दक्षिणाभिमुखा ब्राह्मणस्यो ददुरवाः प्रादुरवा

अहं वियद्विषयो रिति प्रज्ञाता वचनं च त आसन्नं त्रिसिद्धं कदं नाम गेवेण वाग्यता इति याज्ञवल्क्य
 स्मृतिरपि। त्रिः प्रसेकं कथं वेतस्यप्यत्रिति प्रज्ञाता वचनं मयि मूलमित्यनुसंधयं। इदानीं मुदकदा
 नानंतरं यत्कार्यं तस्य विंशतिना दत्ता युरिति। छ॥ स्नायुः प्रीया पितृव्यं त्रिंशमनशनाज्ञातयो
 हर्निशं वा क्रीतात्यन्नाशनावा मिषलवणपयः द्वारमन्नं त्यज्युः॥ स्त्रीसंगं मंगलानि व्यसनं हसनं मु
 द्रोदनाच्चासना नितान् स्त्रील्लिङ्गितोऽथ गतिनियताः संविशसुर्निशायां॥ २७॥ ज्ञातयस्त्वप्यय
 सिन्धूयोऽपि उदकदानानंतरं पुनरपि स्नायुः स्नानं कथं। तत्स्तेर्यत्कथं तदाह। त्रिंशमिति। त्रिं
 शं विदिनं अनशनाः प्रान्नाजनाः संतः अहर्निशमिह माहारात्रं वा अनशनाः क्रीतात्यन्नाशनावा
 संतः। क्रीते कथं यथा तन्नं उत्पन्नमया विनं प्राज्ञं तदशनाः। प्रामिषलवणपयः द्वारमन्नं त्यज्युः। ए
 तस्य छं॥ तथा स्त्रीसंगं मंगलानि व्यसनं हसनं च त्यजेयुरिति संबंधः। तथा उद्रोदनाच्चासना नि
 अपित्यज्युरिति प्रवर्ण संबंधः। अथ निशा ज्ञेत्यमाह। नान् स्त्रील्लिङ्गितो न जति। तान् स्त्रील्लिङ्गितो न जति

२१

तथा गृहाच्च जिज्ञासुः प्रस्तरे न्यदमनश्च त आसीरनकीतोत्यन्नेन वा वृत्तेरिति वसिष्ठ वचनं॥ ३३
 मास्तरणं तनास्त्रील्लिङ्गादितायादिति त्रैमिस्तत्रातिनियताः ब्रह्मचर्यादिनियमयुक्ताः पृथक् निशायां
 संविशसुः। स्वपेयुः। स्पष्टमन्युः। अत्र वकी तल्लज्जाशनाभौ स्वपेयुस्तथ्यकृष्टथकृ। इति याज्ञवल्क्य
 वचनं। तथा अहारा लवणजाः स्युर्निमज्जेयुश्चातयदं। मांसाशनं चनाश्रीयुः। रायीरास्तथ्यकृहिताविति
 मनुवचनं। तथा अधः शय्या सनिना ब्रह्मचारिणश्च सर्वे इति गेवमवचनं वमूलमित्यनुसंधयं। इदानीं
 दशाह संबंधं विधिं मष्टा विंशतिना दत्तं संस्कृतं त्रैति। छ॥ संस्कृतीदं नृपुंजे समधुदहनतः प्रत्यहं पिंडमेकं
 भूमाववावापतप्रथमदिनं वरुदयमेवोपरिष्ठात्। दाहाद्वा। दवगणं च यनदिनमिदं वादिता क्कं च
 तुल्यमिह स्मिन्नसप्तमवाहनिनवमदिने वा नुप्यत उ नितेत्॥ २८॥ संस्कृतीदं दहकः दहनतः दहनानंतरं
 प्रत्यहं प्रतिदिनं दशाहवधिदं नृपुंजे भूमावेवास्त्वृते दर्भसमुदये एकैकं पिंडं समधु यथाभवति तथा आवा
 प्यतदद्यात्। तथा वस्यति। नवमिदिं वासेदद्यात् नवपिंडास्तमादितः। दशमं पिंडं मुष्ट्यपरात्रिंशेष्युचि
 नेवदिति। अत्र भूमावित्यनेन पाषाणदिव्या वृत्तिः स्तविता। तथा क्कं शोचनं भूमा माव्यं पिंडं यानीय

मनुष्येयनं च दधुरिति। पिंडं दाने ह्यनियममाह प्रथमेति। प्रथमदिने यत्वरुद्रं तदवोपरिष्ठात्तयावद्दशा
 हं क्रतुं च न उड्यांतरमुयादयमिति यावत्। तदुक्तं मुनिः। पुच्छमुनिना। शालिना सक्तुमिवोपि शोके वोप्य
 यनिवीपत्। प्रथममहानियद्रुतं तदवस्थादशादिकमिति। अथ वयनक्रालमाह दाहाङ्गादवतिचयन
 दिनं दाहाङ्गादवगणं न उमरणदिनात्। अस्मि संवयनं दाहाङ्गात्तदवस्थया तिथीत्यंगिरो वचनात्।
 इदं वयनं आदितः दाहदिनतः यानिवत्वारिदिनानि तथा वउत्सं दिवसानां मध्ये एकस्मिन् दिने दा
 हतः सप्तमवादिना नवमेवाकार्यमिति शेषः। तथा च संवत्सः। प्रथमद्वितीयावामसप्तमेनवमेपि वा।
 अस्मि संवयनं क्रायं दिने तज्जैः सादति। स्मृत्यं तरं वा। द्वितीयावत्स्थि संवय इति विष्णुरपि उ
 दिवं से स्थि संवयनं ऊयोत्रयां च गंगां न सिप्रं हेय इति॥ अथ वयनादिविधिमको न विज्ञानवृत्तना
 हा वर्षीयसीति॥ वर्षीयस्य ज्ञातव्यपरिवयनं नरवाहिनं स्वतक्रांतमाध्यवाक्रविद्बुः पिड्य
 रमयुरुष्वववापादिनित्ये। अत्र स्मार्त्तं शुभाशं न एतमन एतं च स्वगृहे विदित्वा कलादानं वदद्या

२२

दशमभयजिह्वादभसुरेभ्यः शुभाशौ॥२॥ वर्षीयमिदं उज्जते संस्थितसति उयुनः स्वतक्रांतदशमेहनि
 उपरिवयनं न स्वच्छेदं न वक्रनीयांसः ऊरुरिति शेषः। उपरिवयनमृद्धीकशश्मश्रवणं वायवाके वि
 मध्ये आशिवमध्ये द्वितीयावत्तीयावत्पंचमसप्तमेवाक्रिक्तं च मित्सुयुः। तत्रादवलवर्द्धमूलो दशमे
 हनि संज्ञां प्रेक्षा न्यामाहृदि नैवत्। तत्र त्याज्यानि वासांसाक्रशश्मश्रनरवानि। तयोः स्मृत्यं त
 रमपि। द्वितीयावदनि क्रतुं चैरे क्रमप्रयत्नतः। द्वितीयावत्पंचमवापिसप्तमवा प्रधानत इति। वयनेनेमि
 त्तविज्ञावेण वश्यकतामाह। पिड्यपरमयुरुष्वववापादिनित्यमिति एष्ववसंस्थितेषु वापो वयनं त
 दादिक्रमेनित्यमावश्यं पुत्रादीनां नरवतिभावः। तदुक्तं याजिना। गंगायामास्करं केवेमातापित्रो
 गुं। तामृत। आधानकालासामवयनं सज्जमुस्मृतमिति। स्वतक्रांतयत्नं चैव तदाह। त्विति। अत्र य
 त्मात्रं क्रतुं च तथा न एतं उक्तं। यज्जानां के तस्वैस्वगृहाता विदित्वा अनंतरं तत्वा नुष्ठाय प्रश्नादप्यु
 न्नयजिह्वादप्यु न्नयनाशार्थं शुभप्राप्त्यवत्सुरिभ्यो विप्रभ्यो दानं दद्यादित्येतत्पृष्टं॥ अथ

२३

शबं दग्धा आगतानां प्रेतगृहप्रवेशनविधिं विंशतनृत्तेनाह दत्तेति ॥ दत्तापिंडं सपिंडाः परशवव
 हनस्नायकाश्च ब्रजित्वा तद्विशमद्वारिवा स्य प्रशमितमनसो निंबयत्रं विदश्य आवा म्याग्यं बुह्वो ऊ
 रवरवृत्तमानहता नो मयं वस्यष्टा सिद्धार्थं तिलान्यथ दृष्टदियदं न्यस्य सर्वे विप्रैः युः ॥ ३० ॥ सपिंडाः
 प्रावृत्ताः तथा परशववहनस्नायकाः असपिंडाश्च सार्वपिंडं दत्वा दत्तेपिंडं तद्विशमनस्य प्रेतस्य
 संबन्धिगृहं ब्रजित्वा अस्यावशमनो द्वारिप्रशमितमनसः अवहितचित्ताः संतः निंबयत्रं विदश्य च वित्वा
 पश्चादाचम्या नंतमग्यं बुध्नूनी नृप्रसिद्धान् स्यष्टा दृष्टदियदं न्यस्य दत्वा गृहं प्रविशयुरितिसं
 बंधः ॥ तथा वस्मृतिः इति संस्मृत्य गच्छेयुर्गृहं बालयुरस्मराः ॥ विदश्य निंबयत्राणि नियता द्वारिवशम २३
 नः ॥ अचम्य श्यादिसलिलं गा मयंगोरसर्षपा नृ ॥ प्रविशयुः समालन्य तत्वा शमनियदं शानेरिति ॥
 ॥ ३१ ॥ इति श्री विंशतुष्टाकी भाष्यं समाप्तं ॥ श्रीशुभं नवतु ॥ संवत् १९०२ वर्षे माहवदियमो मवासरे ॥ आष
 ढगुर्जरमध्यदेशे धोलकायामवास्तेयं नागरजातिविद्युब्दी भूतवीरजी तस्मत्पुरुषात्मेन आत्मलिखितमिति ॥

सं-१०५ व. का. ५-१४ तले धर्मपात्रं ॥